

Van piep naar perspectief – Hoe een stillere kinderafdeling symbool staat voor zorgtransformatie

In onze ambitie om de zorg toekomstbestendig te maken, denken we vaak in termen van strategie, transformatie en systeemverandering. Maar soms ligt de sleutel tot vooruitgang in iets onverwachts kleins – zoals het terugdringen van overbodige piepjes op een kinderafdeling.

Gemiddeld ging er op de kinderafdeling van het Wilhelmina Ziekenhuis Assen elke twee minuten een medisch alarm af. De continue ruis beïnvloedde niet alleen het werkplezier, maar ook de alertheid en daarmee de veiligheid van onze patiënten. Tot kinderverpleegkundige Clara Poel besloot dat het anders moest. Als onderdeel van haar opleiding tot specialist continu verbeteren startte ze een datagedreven aanpak. De resultaten zijn indrukwekkend: een daling van 18.600 naar 2.700 alarmen in 15 dagen – een reductie van 86%.

Verpleegkundige Clara Poel, Wilhelmina Ziekenhuis Assen

Zorgtransformatie begint bij eigenaarschap

Zorgtransformatie klinkt groot, maar begint vaak klein: bij één professional die eigenaarschap toont, samenwerking zoekt en het verschil maakt.

Clara's aanpak – kritisch kijken naar alarmgrenzen, afstemming met artsen en herinrichting van protocollen – is een voorbeeld van passende zorg in de praktijk. Minder afleiding, meer focus. Minder overprikkeling, meer veiligheid. Niet méér technologie, maar betere inzet ervan.

Precies dat is waar de zorg naartoe moet: van aanbodgericht naar vraaggericht. Van zorg leveren naar gezondheid ondersteunen. En van systemen volgen naar zélf verbeteren, met ruimte en vertrouwen.

Van lokale oplossing naar strategische les

Als raad van bestuur zien we in dit soort verbetertrajecten méér dan een mooi praktijkvoorbeeld. Ze laten zien hoe een cultuur van continu verbeteren leidt tot duurzame impact. Niet alleen op de afdeling, maar op het hele ziekenhuis. Het leert ons ook iets over hoe we zorgtransformatie werkend krijgen: niet alleen via convenanten, maar via professionals die eigenaarschap krijgen én nemen.

Daarnaast raakt het aan een breder strategisch vraagstuk: hoe creëren we werkomgevingen waarin mensen kunnen excelleren, samenwerken, én met plezier naar huis gaan? In tijden van arbeidsmarktkrapte, vergrijzing en toenemende zorgvraag is dat geen 'zachte kant', maar keiharde noodzaak.

Van piep naar systeemverandering

De beweging naar passende zorg vraagt om een zorgsysteem dat niet alleen kijkt naar de medische uitkomst, maar ook naar de ervaring van patiënt én zorgverlener. Het vraagt om digitaal ondersteunde zorg die het werk lichter maakt – niet zwaarder. En het vraagt om stelselpartijen die dit soort initiatieven erkennen, opschalen en ondersteunen.

Wij zien het als onze verantwoordelijkheid om die beweging mogelijk te maken. Door ruimte te geven aan professionals. Door van successen te leren. En door die successen te verbinden aan grotere doelen: behoud van zorgprofessionals, verhoging van patiëntveiligheid, vermindering van verspilling en een cultuur waarin verbeteren de norm is.

Geen toevalstreffer

Een stillere kinderafdeling is geen toevalstreffer, maar een teken dat we als organisatie op de goede weg zijn.

Clara's verhaal laat zien hoe zorgtransformatie begint: bij mensen die luisteren, denken en doen.

Het is aan ons allemaal om te zorgen dat deze signalen niet verloren gaan in de systeemruis. Want:

als we blijven leren van de werkvloer, kunnen we samen bouwen aan een zorg die niet alleen slimmer is – maar ook rustiger, menselijker en toekomstbestendiger.

Erwin van Santen en Esther Agterdenbos - van de Ree, raad van bestuur Wilhelmina Ziekenhuis Assen

Een serie verhalen

Om het gesprek terug te brengen naar de kern – daar waar patiënt en zorg elkaar ontmoeten – delen onze ziekenhuizen de komende periode verhalen. Deze verhalen belichten wat goed gaat, waar de knelpunten liggen en wat nodig is om de integrale beweging voort te zetten.

Dit is ervaring 9 in de serie.